

der er foreskrevet af dens egen lovgivning for en lignende lovovertrædelse.

Efter denne fremgangsmåde er det således den i udlandet pålagte sanktion, der – eventuelt efter en tilpasning, dvs. en »oversættelse« til fuldbyrdelseslandets regler – overtages til fuldbyrdelse. Der er i princippet ingen mulighed for at formilde den domfældtes stilling bortset fra adgangen til at give benådning m.v.

7.2. Justitsministeriets overvejelser

7.2.1. Som nævnt under pkt. 2.8., skal afsoning af tribunalets domme efter statutens art. 27 som udgangspunkt ske i en af tribunalet udpeget stat, der udvælges blandt de stater, som i forbindelse med tribunalets etablering overfor Sikkerhedsrådet har erklæret sig villig til at påtage sig denne opgave. Da formålet med bestemmelsen formentlig er at forebygge, at tribunalets domme afsnes i det tidligere Jugoslavien, kan bestemmelsen – i mangel af udtrykkelige holdpunkter for det modsatte – næppe antages at udelukke, at der med tribunalet i enkelttilfælde etableres en ordning, som gør det muligt at overføre domfældte til afsoning i hjemlandet. Afgørelsen af spørgsmålet, om statuten giver tribunalet adgang hertil, henhører dog under tribunalet.

At afskære sig på forhånd i den danske lovgivning fra muligheden for at kunne indgå på en sådan ordning med tribunalet – f.eks. med hensyn til personer med fast bopæl i Danmark – kan på den anden side forekomme uheldigt og i strid med de humanitære hensyn, der ligger bag den bestående danske ordning på området.

7.2.2. Dertil kommer, at en lignende adgang til at overføre straffuldbyrdelsen i enkelttilfælde allerede består efter loven om international fuldbyrdelse af straf m.v. Efter lovens § 10 kan justitsministeren således i tilfælde, hvor hverken nogen af konventionerne om overførelse af straffuldbyrdelse eller en bilateral overenskomst finder anvendelse, og når humanitære eller andre særlige hensyn taler derfor, bestemme, at straf m.v., som er pålagt i en anden stat, kan fuldbyrdes her i landet. Fuldbyrdelsen skal efter stk. 2 ske efter danske regler og må ikke medføre skærpende af domfældtes strafferetlige situation. Efter stk. 3 fastsætter justitsministeren i forbindelse med en afgørelse efter stk. 1, i hvilket omfang bestemmelserne i lovens kapitler 2 og 4 om konventionen om overførelse af domfældte eller 3-4 om konventionen om straffedommes internationale retsvirkning skal fraviges.

En henvisning i § 10, stk. 3, til lovens § 11 indebærer, at fuldbyrdelsen som udgangspunkt skal ske efter reglerne om omsætning af straffen. Er denne fremgangsmåde ikke mulig i det enkelte tilfælde, kan fuldbyrdelsen i stedet ske efter reglerne om tilpasning. I begge tilfælde træffes afgørelsen om fuldbyrdelse ved dom.

Det er ved udformningen af denne ordning tillagt afgørende retssikkerhedsmæssig betydning, at grundlaget for fuldbyrdelsen af en udenlandsk strafdom i Danmark er en dansk dom. En administrativ afgørelse kan således ikke være fundament for fuldbyrdelsen. Herom henvises nærmere til Folketingstidende 1985/86, tillæg A, sp. 1485-86.

7.2.3. Det kan indvendes, at lignende ordninger med tribunalet – i hvert fald i visse tilfælde – kan synes at være i strid med statutens art. 28, hvorefter spørgsmål om nedsættelse af den idømte straf henhører under tribunalets kompetence. Såvel omsætning som tilpasning vil således efter omstændighederne kunne indebære en betydelig formildelse af den af tribunalet udmålte straf. Overfor disse synspunkter står, at det ikke på forhånd kan udelukkes, at tribunalet i det enkelte tilfælde, hvis f.eks. tilstrækkeligt tungtvejende humanitære grunde foreligger, vil indgå på en ordning om omsætning eller tilpasning af den idømte straf. Dog må det erkendes, at der også kan tænkes tilfælde, hvor tribunalet alene vil indgå på en overførelse af straffuldbyrdelsen uden omsætning eller tilpasning af den udmålte straf til danske regler.

Justitsministeriet har efter en samlet vurdering af spørgsmålet fundet det hensigtsmæssigt alene at foreslå en fakultativ regel, hvorefter justitsministeren kan bestemme, at straf m.v., som er pålagt af tribunalet, kan fuldbyrdes her i landet. Formålet med en sådan bestemmelse er på én gang at muliggøre, at afsoning af tribunalets domme efter dansk ret kan finde sted her i landet, samtidig med at der gives hjemmel til at stille de vilkår for afsoning, som tribunalet måtte fastsætte som betingelse for at lade den domfældte afsone i Danmark. Et afgørende led i den foreslåede ordning er imidlertid, at justitsministerens afgørelse *altid* vil skulle forelægges retten til godkendelse. Herved sikres i lighed med den bestående ordning på området, at der som fundament for fuldbyrdelse her i landet af tribunalets dom altid vil foreligge en dansk dom.

Om den foreslåede ordning henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.